

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sol Triplex In Eodem Universo

Hermann, Amand

Sultzbaci, 1676

Secunda. Quid sit definitum in definitione Generis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95850](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95850)

Urgetur hæc ultima sequela: Convenit hæc definitio etiam enti, sed ens non est genus, secundum Aristotelem 3. Met. cap. 3. ergo mi. patet, prob. ma. quia ens prædicatur de pluribus specie differentibus in quid. R. igitur ens dupliciter sumi posse, semel prout est univocum ad entia, seu substantias, seu accidentia creata & limitata, & sic consideratum est genus, quia ipsi convenit definitio generis secundo modo, prout est univocum, vel analogum (de quo modo parum curo) ad Deum & creaturam, & sic non est genus, quia ipsi non competit definitio generis; nam genus debet esse prædicabile de pluribus specie differentibus, Deus autem non est species, sed essentialiter substantia individua & singularis, nullum verò genus constituitur immediate per ordinem ad singularia & res individuas; Item genus debet esse contrahibile per differentias, ens autem in Deo non est contrahibile per differentiam, quia Deus non constat genere & differentia. Deniq; omne universale debet esse genus finitum & limitatum, quandoquidem hic agitur de eo prout inferunt ad prædicamenta, Pro Complem. ento quaest. nota, quòd licet hæc definitio sit essentialis, non esse tamè absolutam, sed mixtã, quia datur per ordinẽ ad aliquid aliud scilicet ad illa plura de quibus prædicari potest.

QUESTIO II.

Quid sit definitum in definitione generis.

Prima fronte quaestio hæc videtur ridicula, nam cum omnis definitio sit alicujus definiti, & supra cu Porphyrio genus definim, lepidè queritur quid nam sit definitum, non fecus ac si quis hominem definivisset, dicendo, homo est animal rationale, risum excitaret, querendo: quidnam sit definitum, verum hoc non modo longè à risu abest, sed etiam plures continet & complectitur difficultates, nam nomen concretum ut in proposito est genus, & quolibet aliud universale postea definiendum (eodem enim est quaestio & ratio de genere, ac ceteris) dicit formam simul & subiectum, vel utrumq; ex æquo & in recto, vel unum coòtando aliud, scilicet, vel formam in recto, connotando subiectum in obliquo, aut e contra subiectum in recto, connotando formam, cum igitur genus importet generalitatẽ ut formam efficientẽ aliquam naturã, atq; ideo in concreto, & non in abstracto definitur, conveniunt omnes, nec definiuntur solam intentionẽ secundam, neq; nudã naturã capacẽ intentionis, sed vel utrumq; ex æquo, vel unum per ordinem ad aliud, excepto Barone, postquam qualignum qui contra communem dicit solam naturam definiri hic, Verum tamen contra eundẽ & omnes alios similis farinae & doctrinae.

Dico I. Definitum in definitione generis non est natura secundum se præcisè. Hæc est expressè Scoti q. 14. universalium ubi sic habet, Dicendum, quòd res hic nullo modo definitur, quia quòd hic definitur convenit omnibus univocè rebus omnium generum, &c. contra Baronem ex quo patet, sicut & pluribus aliis hunc Authorem plurimum aberrare à scopo sibi proposito, qui fuit, & est, ut ex titulo operi præfixo, scotus defensio, scilicet non tam Scotum cum defendere, quàm novitati studere, cum verba Scoti sint clarissima naturam secundum se præcisè non definiri. Probatur

F. Amandi Hermann Logica.

itaq; Concl. tum autoritate Scoti, tum ratione, quam Scotus ipse insinuat, Hic definitur aliquid commune omnibus naturis, sed nulla datur natura communis omnibus generibus, ergò natura hic non definitur, ma. patet, minor prob. Quia nihil univocè habent genera realia, & ea sunt rationis, vel quasi rationis, ergò nulla datur natura communis univocè omnibus generibus.

Respondet Baro, distinguendo mi.

III.

non datur natura communis determinata concedo, indeterminata & transcendens nego mi. Sed contra hanc responsonem primò facit, Quia Baro petit hic principium, nam ex communi sententia defendente quinarium numerum universalium ad universale requiritur, quòd sit quid determinatum, sed Baro tollere vult probabilitatem sententiarum afferentium plura, vel pauciora universalia quàm quinq; , ergò cum communi tenere debet ad universale requiri naturam derminatam, consequentèr petit principium distinguendo illam minorem, & pro distinctionis membro afferendo naturam transcendentem & determinatam. Contra 2. Ex communi sententia Ens solum est sic transcendens, ergò ens solum esset genus, consequentèr non darentur plura genera quàm unum, Quòd si quis pro Barone respondeat non dari nisi unum genus generalissimum, benè tamen plura subalterna: tunc Insurgo iterum Contra, illa genera subalterna non habent aliquam naturam communem univocè omnibus, ergò illa non essent genera. Contra 3. principalitèr, Illa natura qualiscunq; demum non spectaret ad Logicam, ergò definitio generis non est illius naturæ, patet consequentia, probatur aut. tum quia definire naturas rerum spectat ad alias scientias, tum quia Logica est de se principalitèr definire secundas intentiones, & non primas. Ad hoc respondet Baro hoc esse verum de naturis realibus, non verò intentionalibus, sed quis non videt Responsonem hanc concedere, quòd querimus, si enim ad Logicam non spectat definire naturas reales, ergò definitionis generis definitum non est natura secundum se præcisè, sed erit aliquid aliud, si verò est aliquid aliud, quomodo stat principale ipsius argumentum, scilicet quòd non intentio, sed natura prædicetur de pluribus specie differentibus, Quòd argumentum ut adhuc magis enervetur

Probatur Conclusio secundò:

IV.

Prædicabilitas nec est de essentia naturæ communis primò intentionalitèr captæ, neq; proprietas ejus, ergò natura hic non definitur definitione generis secundum se præcisè, consequentia patet, quia si prædicabilitas non est de essentia naturæ primò intentionalitèr sumptæ, non poterit per prædicabilitatem definiri: probatur aut, quia prædicabilitas advenit naturæ jam essentialitèr completæ, ergò.

Dices contra Conclusionem:

V.

Illud per se hic definitur quod per se prædicatur de pluribus specie differentibus, sed natura est quæ sic prædicatur, ergò per se hic definitur, ma. est certã, prob. mi. Animal verbi gratiã prædicatur essentialitèr de homine & bruto, & non secunda intentio, ergò. Confirm. quia Porphyrius explicans genº quòd definiat exemplificat in natura reali communi, scilicet in animali, dicens, ut ani-

mal predicatur de homine & bruto. R. dist. ma. quod predicatur predicacione essentiali signata concedo ma. quod predicatur predicacione exercita nego ma. & distincta similiter minori, nego consequentiam. Itaq; quod hic definitur debet posse predicari predicacione essentiali signata de pluribus specie differentibus, qualiter nature non convenit talis predicatio essentialis. Ad Confirmationem dico, Porphyrium ideò exemplificasse genus per animal, quia est fundamentum genericitatis, & quia in ipso exercetur quod per ly Genus signabatur, hinc patet, quòd secunda intentioni essentialiter conveniat definitio generis, quia ex secunda intentione convenit generi predicari de pluribus predicacione signata.

VI.
Non aggregatum ex natura & secunda intentione.

DICO 2. *Definitum in definitione generis non est aggregatum ex natura & secunda intentione.* Hæc est Scoti supra contra Ruvium, Murciam, Hurtadum, Amicum, & probatur. Conclusio tum autoritate, tum ratione Scoti q. 14. univ. Nec etiam aggregatum per accidens, cuius non est definitio per Aristotelem 6. & 7. Met. Id est, ut aliquid definitur definitione proprie dicta, debet esse ens per se, & non per accidens, sed illud aggregatum ex natura & secunda intentione non est ens per se, sed per accidens, ergò definiti non potest, ergò illud non erit definitum in definitione generis. Prob. Conclusio secunda, Quia illud hic definitur quod de pluribus predicatur & ad inferiora descendit, sed conflatum ex natura & secunda intentione non descendit ad inferiora, neq; de illis predicatur exercite, aut signate, quia predicatio exercita est propria primarum intentionum, signata secundarum, ergò nullo genere potest illud predicatum predicari de pluribus.

VII.

Dices. Relativa, anima, & plura alia quæ dicunt respectum ad diversa definiiri possunt, ergò etiam poterit hoc aggregatum definiiri, prob. quia hoc aggregatum non dicit, seu non involuit plura in se quàm relativa, anima. &c. plura alia quæ per ordinem ad diversa definiuntur, ergò aq; poterit definiiri, cum non sit magis concretum accidentale quàm illa. R. dist. ant. Relativa &c. plura concreta accidentalia definiiri possunt, ita ut aq; primò significant formam & subjectum nego antecedens, prout unum dicit primariò & alterum secundariò concedo ant. & nego consequentiam. Itaq; aggregatum hoc, si utrumq; primariò importat hæc definitione definiiri non poterit, bene tamen si unum in recto, & alterum in obliquo; Quare nota Concretum accidentale dupliciter considerari posse, uno modo ut significat aq; primò subjectum & formam, & hoc proprie dicitur ens per accidens: alio modo ut non utrumq; ex æquo principaliter significat, sed unum primariò & alterum secundariò: & hoc dicitur ens connotativum, qualia sunt correlativa, & omnia illa quæ definiuntur per ordinem ad aliud, quæ definiiri possunt definitione essentiali & rigosorâ, sed non simpli & absolutâ, sed mixta prout dixi in summulis, & sic se habet etiam in intentionibus secundis quare

VIII.
Sed secunda intentio connotans naturam.

DICO 3. *Definitum in definitione generis, est secunda intentio ut connotat naturam communem.* Hæc

est Scoti supra sæpè cit. & quamvis ibi dicat solam intentionem definiiri, subintelligendum tamen est cum ordine ad naturam communem, seu intentionem secundam primariò & principaliter definiiri, Est etiam D. Thom. 1. d. 18. q. 1. a. 2. &c. Probatur, illud definitur in definitione generis, quod per illud concretum genus principaliter significatur, sed secunda intentio ut connotat naturam in illo concreto principaliter significatur, ergò. Confirmatur, Quia predicari de pluribus est principaliter intentionis, secundariò verò, seu per accidens nature, quia nature est esse per se.

QUÆSTIO III.

An genus salvetur in unica specie, & species in unico individuo?

Quæstio hæc procedit tam de universali metaphyfico quàm logico, non procedit tamen in eo sensu quò genus & species dicuntur aliqua tota actualia, scilicet quantum ad predicata sua intrinseca & essentialia: nam sic certum est quòd tam genus, quàm species in unico inferiori salvari possit, quia secundum suam essentialitatem totam communicantur cuilibet suo inferiori, sic tota ratio animalitatis est in specie humana, & tota ratio nature humane in Petro, nam destructis omnibus omnino animalibus, & solo existente homine adhuc homo esset animal, & destructis omnibus individuis, & solo remanente Petro: adhuc Petrus esset animal rationale; Est ergò difficultas de genere & specie in quantum dicunt aliqua tota potentialia, ita ut sensus sit an ad conservandam totalitatem suam potentialem secundum statum ei connaturaliter debitum genus exigat plures species, & species plura individua. In qua materia triplex est sententia: Prima est Celestini asserentis

disp. 5. Log. sect. 2. Genus tam secundum metaphysicam considerationem, quàm secundum logicam in una specie, & speciem in uno individuo salvari posse. Secunda diametraliter opposita requirit quod genus plures species, & species plura individua necessarii requiratur, quæ non modò possibiliter, sed etiam actu existant. Ita Boethius, Alexander, D. Thomas, Fonseca, Tolemus, & plures alii: Tertia tandem sententia mitior est, media requirit ad salvandam universalitatem generis plures species, & speciei plura individua non quidem actu existentia, sed saltem possibiliter; Et hæc est communior Scottiarum, Eamq; tenet Ruvius, Oviedo, contro. 4. log. punct. 3. Hurtadus, Blancus, & plures alii, nec dissentit Baro licet forte vellet & affectate casibus duobus propositis desideret, attamen re ipsa cum cæteris Scottis coincidit, Quare ad quæstionem

DICO I. *Genus & species secundum logicam considerationem requirunt plura inferiora, licet non actu existentia a parte rei extra causas posita, requirunt tamen plura objective in intellectu, ita scilicet, ut licet plura actu non existant, sint tamen possibiliter.* Hæc est Scoti quæst. 18. univ. ut ipsum citant Maltrius & Bellutus, ubi in fine dicit: Genus actu multas species requirere per intellectum apprehensas, ubi cum de universali loqui explicant Mauritius & Bargius. Prob. Concl. quoad 1. p. scilicet quod non sit necessarium ut inferiora sint a parte

I.
Quæstio est de utroq; universali.

Triplex est sententia.

II.
Debet ad minus esse plura possibiliter.